

ПОКЛИК КТУЛХУ: БАЗОВИЙ НАБІР

НАБІР ГОТОВИХ ІГРОВИХ МАТЕРІАЛІВ

Поклик Ктулху. Базовий набір © 2018, 2024 Chaosium Inc. Усі права застережено.

Поклик Ктулху © 1981–2024 Chaosium Inc. Усі права застережено.

Поклик Ктулху, Chaosium Inc. та логотип Chaosium — зареєстровані торгові марки Chaosium Inc. Усі права застережено.

Містичний знак Chaosium (Знак Старших богів) © 1983 Chaosium Inc. Усі права застережено.

De Vermis Mysteriis © 2021 Саллі А. Френсі. Використано з дозволу.

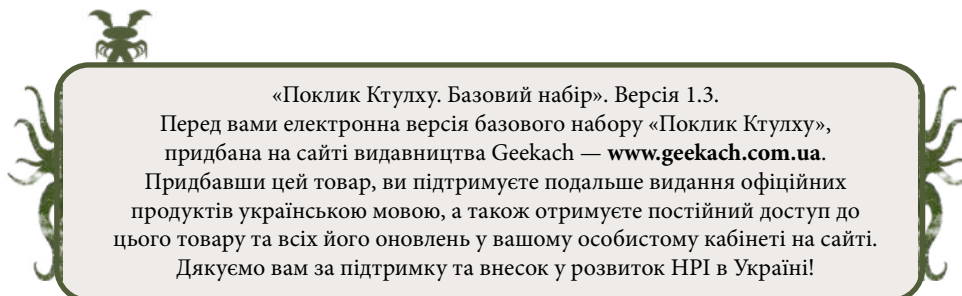
«Chaosium» визнає, що авторство й права на Міти Ктулху іноді складно визначити, а деякі з цих мітів уже стали частиною суспільного надбання. Якщо ви маєте зауваження щодо вказаних тут творців, будь ласка, пишіть нам на mythos@chaosium.com.

Це художній твір. У тексті змальовано реальних людей, місця та події; усі описи пропущені крізь призму Мітів Ктулху та гри «Поклик Ктулху», тому можливі неточності й відмінності від прототипів, реальних місць чи подій.

Автори не хотіли образити нікого живого чи мертвого; жодну людину, яка живе в згаданих місцях.

Матеріал захищений законодавством про авторське право. Будь-яке відтворення цього твору без письмового дозволу «Chaosium Inc.», крім використання стислих витягів для оглядів та копіювання листів персонажів, мап, планів і матеріалів для безпосередньої гри, суворо заборонене.

Chaosium Inc. 3450 Wooddale Ct. Ann Arbor, MI 48104

Дорогі друзі!

За роки, що спливли після кошмарних подій тієї ночі, я багив чимало дивного. І тільки тепер починаю вповні усвідомлювати істинну природу речей і масштаби того, що діється у світі. Я старався робити свій вклад у боротьбу з жахіттями, намагаючись заглибити провину за те, що сам привів одне із подібних жахів у нашу площину буття. Єдине, що я можу вам запропонувати — це мої статки, які я хочу пожертвувати на боротьбу з кошмарами. Це найменше, на що здатен старий боягуз.

Я так і не спромігся повернутися на ферму й покласти край тим подіям. Занадто боявся того, що ми з друзями впустили у світ. Наслідки того випадку досі не проявлялися, однак боюся, що з моєю смертю розірвуться останні нитки, і жах вирветься на волю. Ще не забрані життя уже обтяжують моє сумління.

Ту погвару можна прогнати з нашого світу, і в цьому вам допоможуть фрагменти перекладу книги «De Vermis Mysteriis», які виконав Маріон і які залишилися в тому клятому домі. Мені забракло духу закінчити справу, але я сподіваюсь на вас. Можливо, прогнавши істоту зі світу, ви врятуєте мою душу від пекла. Боюся, для порятунку від нього я сам зробив недостатньо.

За таке прохання навіть не сподіваюся на ваше прощення.

Руперт Меррізвезер

27 лютого 1877 року

Маріон Аллен роздобув артефакт, імовірно, єгипетський. Це невеликий золотий саркофаг, всередині якого лежить тималий шмат бурштину з невідомим гленистоном. Аллен дуже збуджений, адже скринька підпадає під опис, на який він натрапив у довіднику університетської бібліотеки Орна. Аллен каже, що в іншій книзі, «*De Vermis Mysteriis*», пояснено силу скриньки. Там сказано, що істота, застигла в бурштині, — це джин, провідник у світ духів. Аллен переказував, що спершу в скрині містилося чотири такі шматки бурштину, однак куди поділася решта — невідомо.

Ми узгодили дату проведення церемонії виклику джина, який, запевняє нас Аллен, буде цілком дружній. Для ритуалу вибрали ніч проти неділі, 19 березня, перед повним місяцем.

19 березня 1877 року

Церемонію почали, як навчив Аллен: за книгою «*De Vermis Mysteriis*». Запалили в каміні вогонь, на підлозі крейдою намалювали пентаграму, позначену відповідними знаками і підсвічену двома горними свічками в центрі, розміщеними по обидва боки від шматка бурштину з духом. Усі розсілися колом, а я, «вартовий», що охороняє групу від лихих духів, зайняв місце в кутку. У мене принаймні був стілець, тоді як решті довелося просидіти на підлозі декілька годин.

Аллен вкинув у вогонь жменьку попелу, з якого піднявся смердючий дим, а полум'я почало переливатися зеленим і коричневим. Мі, хто сиділи на підлозі, затягнули заклинання латиною, яке Аллен переписав зі своєї книги.

Спливло приблизно дві години. Я побагив, як з-під бурштину пішов димок, а сам він, булькаючи, почав танути! Невже це правда, і нам нарешті вдалося? Багу подобу...

20 березня 1877 року

Ми навіки закінчили з нашими експериментами й присягнулися ніколи не згадувати про цю ніч. Нам вдалося правдоподібно пояснити загибель бідного Роберта і сьак-так — Тарольдове божевілля. Шериф повірив версії з возом, яку ми ретельно спланували: Роберт зламав шию від падіння, Тарольд вдарився головою об камінь, коли кінь зламав ногу і віз покотився назад. Аби ж усе так і було. Що ж до решти, то події вгорушньої ночі змінили нас назавжди. Щоби вони не забулися, запишу їх тут.

У центрі пентаграми з'явилася безформна, майже невидима фігура. Ми мали б запідозрити щось, лиш погубивши той моторошний голос... Які ж дурні ми були. Коли джін заговорив, Аллен сипнув на нього трохи того проклятого порошку, як він каже, «пороху Ібн-Тазі». Тоді ми й побачили створіння.

Словами не описати ту безлику істоту із тисячею пащек. Вона пульсувала, крутилася, ніколи не являючись цілком. Від побаченого я заціпенів і випустив рючку з занімліх пальців. Сесіль та Аллен теж не могли поворухнутися, Кровфорд не стримав різкого зойку. А от Роберт зіп'явся на ноги і, не встигли ми його спинити, немовби вітально ступив назустріч гостю з кошмарів.

Воно схопило бідолашного Роберта рючиськами — чи то пак тими відростками, що хіба нагадували руки — і скрутило шию, як ляльці. Відтак кинуло тіло на Тарольда, котрий заволав, як одержимий, і не припиняв кричати навіть у руках полісменів.

Але тоді в нас ще був шанс. Аллен вважає, що якби ми зберегли самовладання, то змогли б провести зворотний ритуал і прогнати істоту туди, звідки вона прийшла. Однак Кровфорд запанікував і, хибно вирішивши, що це прожене яву, стер частину пентаграми, чим порушив її цілісність і дієвість. Звільнена від пут істота радісно завищала й вилетіла з дому, зникнувши за вікном гучним вихором.

24 березня 1877 року

Аллен вирішив поїхати з Аркгема у пошуках розв'язання цієї проблеми. Каже, що поїде в Новий Орлеан до тамтешніх дослідників окультизму. Я молюся за його успіх, хоч особливих надій не плекаю. Він признав мене хранителем саркофага і наказав нікому про нього не розповідати. Та найдивніше те, що він застеріг мене ніколи не жити в Бостоні й не їздити туди. Лишається тільки здогадуватися про причину, бо він її не пояснив. Можу тільки припустити, що це було задля моєї ж безпеки.

Маріон не полишає свого переконання, що істоту можна прогнати або знищити, але нікому з нас, вцілілих, не вистаєть мужності повторити це. Сподіваюся, він все ж знайде спосіб безпечно здихатись потвори, уникнувши нових смертей.

26 березня 1877 року

Ми вважаємо, що заклинання, яке викликало істоту, нерозривно пов'язує її із будинком. Аллен їздив туди сьогодні зранку забрати наші релігійні матеріали для ритуалу. Каже, що чув, як вона бігала горщиком і лаяла його весь час. А ще приказувала, що, зрештою, варто всього лиш переїхати нас. Коли всі з присутніх тієї ночі помруть, чудовисько зможе вільно блукати по землі й сіяти хаос. На щастя, обереги, які Аллен вирізав у кращі часу — що нині здаються такими далекими, — діють, тож істота обмежена горщиком дому. Можливо, сьогодні мені навіть вдасться заснути на кілька годин, знаючи, що вона не вийде з горщика, щоб когось нашкодити.

Уперше, відколи ми бездумно вивільнили істоту з бурштину, в мені зажеврила надія. Якщо істота сказала правду, то в нас є час на розв'язання проблеми. Хай Господь буде з тобою у твоїх пошуках, друже мій.

14 жовтня 1877 року

Мені стало відомо про смерть Маріона Аллена. Ще кілька місяців тому, в серпні, його вбили у Новому Орлеані. Підозрюю, він звернувся не до тих людей із питанням про подячене, і вони позбулись його. В статті згадують про саркофаг, тому можливо, що нападників цікавило лише золото.

Тепер нас залишилося троє. Треба щось робити. В університеті записався на курс древньої історії, щоб спробувати хоч так дізнатися більше про те, що сталося на фермі. Ану ж я подужаю розкрити прадавню таємницю й дізнаюся, як самотужки позбутися страховиська.

14 серпня, 1877 року

ХОЛОДНОКРОВНЕ ВБИВСТВО В ПОРТУ

НОВИЙ ОРЛЕАН. Сьогодні вранці поблизу Панамського порту було знайдено тіло містера Маріона Аллена, уродженця міста Аркгем, штат Массачусетс. Жертву впізнали місцеві, котрі бачили містера Аллена тут переднього вечора. Попри те, що явним мотивом було пограбування, поліція повідомляє, що на лобі жертви вирізали невідомі знаки і відтягли язик. Повідомляється, що раніше містер Аллен уже звертався в поліцію із заявою, що за ним стежать і він остерігається за своє життя. Чоловік стверджував, що двоє невідомих полюють на єгипетський артефакт, яким він більше не володіє.

Роберт Менкін, березень 1877 р.

Тарольд Коплі, серпень 1877 р.

Маріон Аллен, серпень 1877 р.

Кроуфорд Тарріс, січень 1910 р.

Сесіль Джонс, березень 1919 р.

Руперт Меррівезер

УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ НОВОГО ОРЛЕАНУ

Звіт Говарда Кормана, патрульного
Дата подачі: вівторок, 14 серпня 1877 р.

Обходячи свій маршрут, о 5:47 ранку я зайшов у район Панамського порту, де серед ящиків помітив людську постать. Я подумав, що то волоцюга і підійшов розбудити його, а тоді помітив плями крові. Оглянувши чоловіка, я зрозумів, що той мертвий. Він лежав на спині, розкинувши руки. Грудна клітка розчухнута – розірвані назовні ребра, за якими видно нутрощі. Голова закинута, рот відкритий.

Неспроможний нічим допомогти жертві, я поспішив у сусідній район, який, як мені було відомо, патрулював офіцер Вуд. Розповівши йому про знахідку, я наказав привести підмогу, а сам пішов охороняти місце злочину.

Повернувшись, я виявив, що тіло оточили робітники доків, і один з них порпається в кишнях у жертви. Я зупинив його, розігнав людей і ще раз оглянув тіло, перевіряючи, чи нічого не зникло. Розвіднілося вже достатньо, і я зміг розгледіти знак на лобі жертви: неначе ножиком вирізаний на шкірі символ невідомого походження. Знайшовши шмат брезенту, я накрив ним тіло до прибуття слідчих.

УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ НОВОГО ОРЛЕАНУ

Звіт Гарольда Воррена, слідчого
Дата подачі: вівторок, 14 серпня 1877 р.

Після призначення на цю справу я негайно вирушив для збору інформації на місце злочину, де вже перебував офіцер Корман, що не допускав робітників порту до тіла жертви. Він повідомив, що поки викликав підмогу, робітники почали лазити по кишнях жертви, через що він повторно обшукав тіло, але крадіжки вмісту кишень не виявив. У кишені піджака жертви я знайшов гаманець. Згідно з документами чоловіка звали Маріон Маркус Аллен, і він був із міста Аркгем, штат Массачусетс. Грошей у гаманці чи біля тіла не виявлено.

На чолі жертви виявлено вирізані символи. Порізи глибокі, до кістки. У відкритому роті не було язика, який, вірогідно, відтягли. Грудна клітка чоловіка була відкрита, нутрощі виїнято і понівечено. Я доручив патологоанатому визначити правильне положення і кількість органів.

Навколо тіла, біля виходу з купи ящиків, виявлено сліди ніг. А на самому тілі й на землі – сліди крові, якої, однак, замало, з огляду на характер ран. Тому я припускаю, що вбивство сталося в іншому місці, після чого тіло перенесли в порт.

ГОЛОВНИЙ ПАТОЛОГОАНАТОМ ШТАТУ
ЛУІЗІАНА, НОВИЙ ОРЛЕАН

Звіт лікаря Вілбура Ловренса

Жертва [Маріон Аллен] загинула внаслідок одного сильного удару холодною зброєю в нижню частину грудної клітки з подальшим розрізанням угору, внаслідок чого ребра відділились від грудини. Потім ребра вивернули назовні руками. Язик вирізали, вірогідно, поки жертва була ще жива. На чолі вирізаний знак невідомого походження. Від глибоких порізів залишилися подряпини на кистці.

У жертви відсутні печінка та серце. Обидва органи видалили гострим лезом, однак процедура виконана грубо. Згідно з повідомленням поліції на місці злочину не виявили зниклі органи.

Садна та синці на зап'ястках вказують на те, що перед смертю жертва була зв'язана і зазнала побиття.

Матеріал: Край мороку 3 (частина 2)

Шукач муарості,

Слуга (син) Югра
(Йога) Сотота,Перевізник людей
(рабів) по воді,

Носій духа Ньярлатотепа,

Дитя Тота,

Шукач муарості.

Матеріал: Край мороку 4

23 березня 1877 року

Не знаю, навіщо виливаю це на папір. Напевно, це не надто вдала ідея, але я відгуюваю потребу пояснити свої дії та наміри.

Узявши саркофаг від дядька, я ї подумати не міг, що щось піде не так. Ми планували повернути його після дослідження. Яким же дурним я був! Я вірив у сили, які ми прикликаємо, та хибно оцінив можливі наслідки. Мепер Роберт мертвий, а Гарольд з'їхав з глузду.

Я повертаюся на ферму, щоб усе приготувати. Страшно навіть підійти туди, але я повинен підготувати всі матеріали на випадок, якщо вони нам знову знадобляться.

Після пережитого потрясіння решта групи не готова провести ритуал прогнання, тож лишається тільки сподіватися, що потворі забракне сил залишитися в нашому світі більш як на декілька годин або днів. Принаймні з будинку вона нікуди не вийде. Здається, я знаю, де шукати знання, необхідні, щоб самотужки прогнати її. До мене докотилися чутки про новоорлеанських містиків, котрі знаються на магії.

Золоту скриню залишаю на зберігання Руперту. Я наказав йому не дарувати і не продавати її нікому. Порада ніколи не їздити в Бостон, здається, неабияк його спантелила, але я вірю, що він повірить мені на слово і не стане без потреби наражатися на небезпеку. Дядько не знає про наше «Темне братство», тому Руперт та решта будуть у безпеці, доки його ніхто не розшукуватиме. Щойно повернуся — спробую все владнати.

Маріон Аллен

P.S. Ці рядки я пишу перед тим, як загинити скриню. Потвора досі на горіщі. Схоже, вона мене впізнала: почала лаяти. Про всяк випадок залишаю обереги ще й на скрині, аби раптом чогось не сталося.

МАТЕРІАЛИ

O Spiritus, vos per Potentiam Sapientiam Virtum exorcizo, per scientiam divinam inanemque tenebrosam, per nomen Veterum, per radicem, truncum, fontem, originem alium nominum divinatorum omnium, unde vitam potentiamque suam traherunt.

Vos per Nomen Nyarlathotep exorcizo, sapientiam optime ferentem, cuius maiestas tam excelsa, clarius quam sidera inanis.

Vos per potentissimum Nomen Azathoth exorcizo, Omnipotentem, scelestam puniendum.

Te exorcizo, O daemon, omninoque impero, quacumque in parte sis Universi, per omnium horum nominum virtutem. Audi et pare me!

Матеріал: Край мороку 6

Проганяю тебе, о, Духу, силою, мудрістю та іменями божественної мудрості темної пороженні, іменем Старших богів – кореня, стовбура, джерела і походження всіх божественних імен, звідки вони всі черпають життя і сили.

Проганяю тебе іменем Ньярлатотепа, носія мудрості. Велик його вища і ясніша за зорі в пороженні.

Проганяю тебе іменем Азатота, наймогутнішого з могутніх, що карає за горні справи.

Проганяю тебе і наказую тобі, демоне, де б у Всесвіті ти не був – іменем Старших богів, погуй мене і скорися!

Матеріал: Край мороку 7

МАТЕРІАЛИ

Матеріал: Край мороку 8

Матеріал: Танець мерця 1

Морган і Дюпюї
ХРИСТІЯНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ДІМ

Обслуговуємо родини африканського походження з 1851 року.
145-та Західна вулиця
Гарлем, Нью-Йорк

11:00, бути з трубою. *Нью-орлеанський стиль*

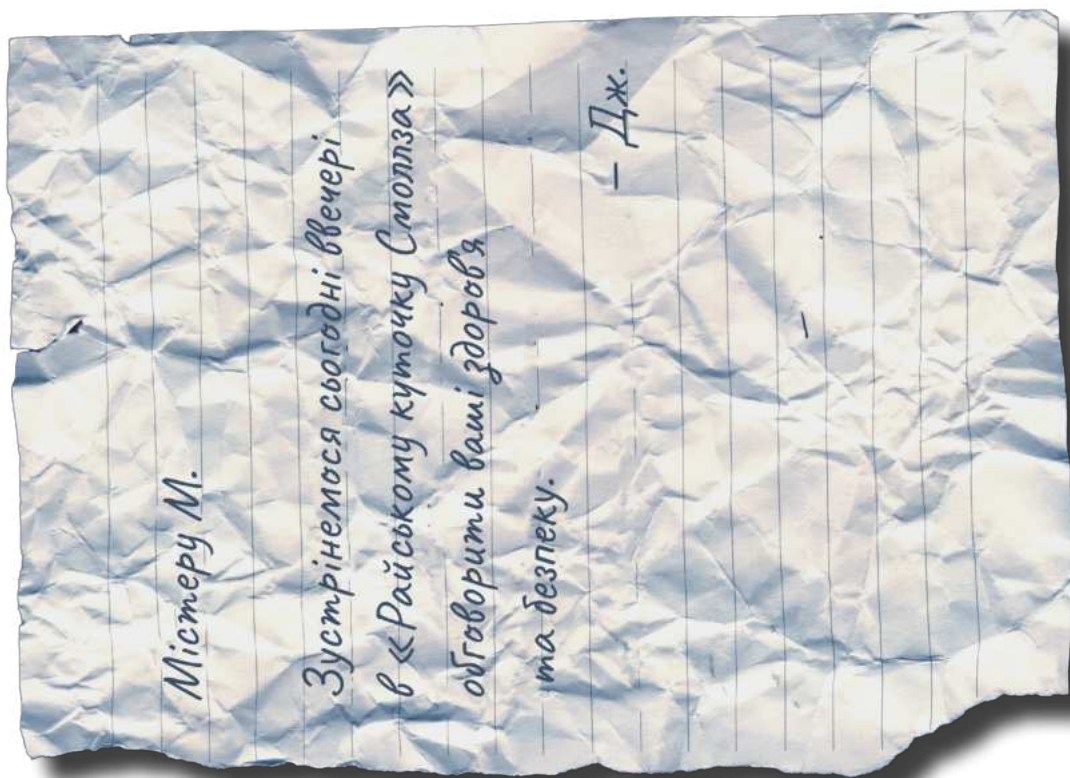

Матеріал: Танець мерця 3

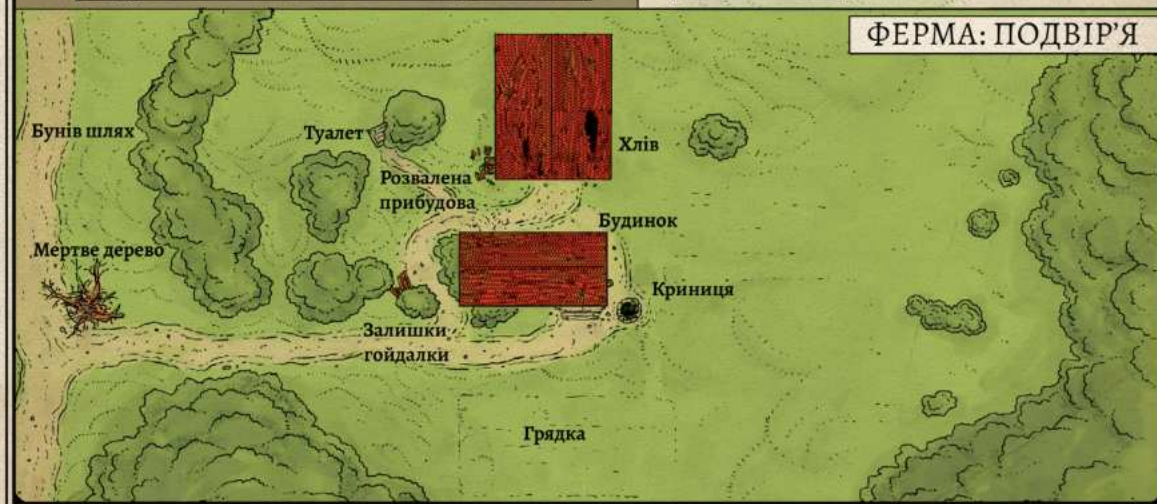
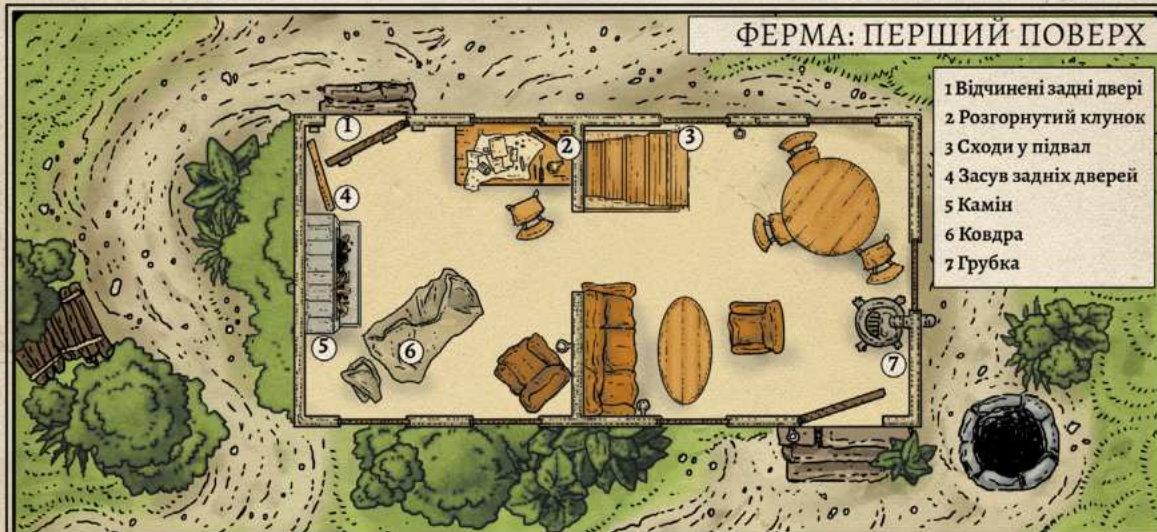

МАТЕРІАЛИ

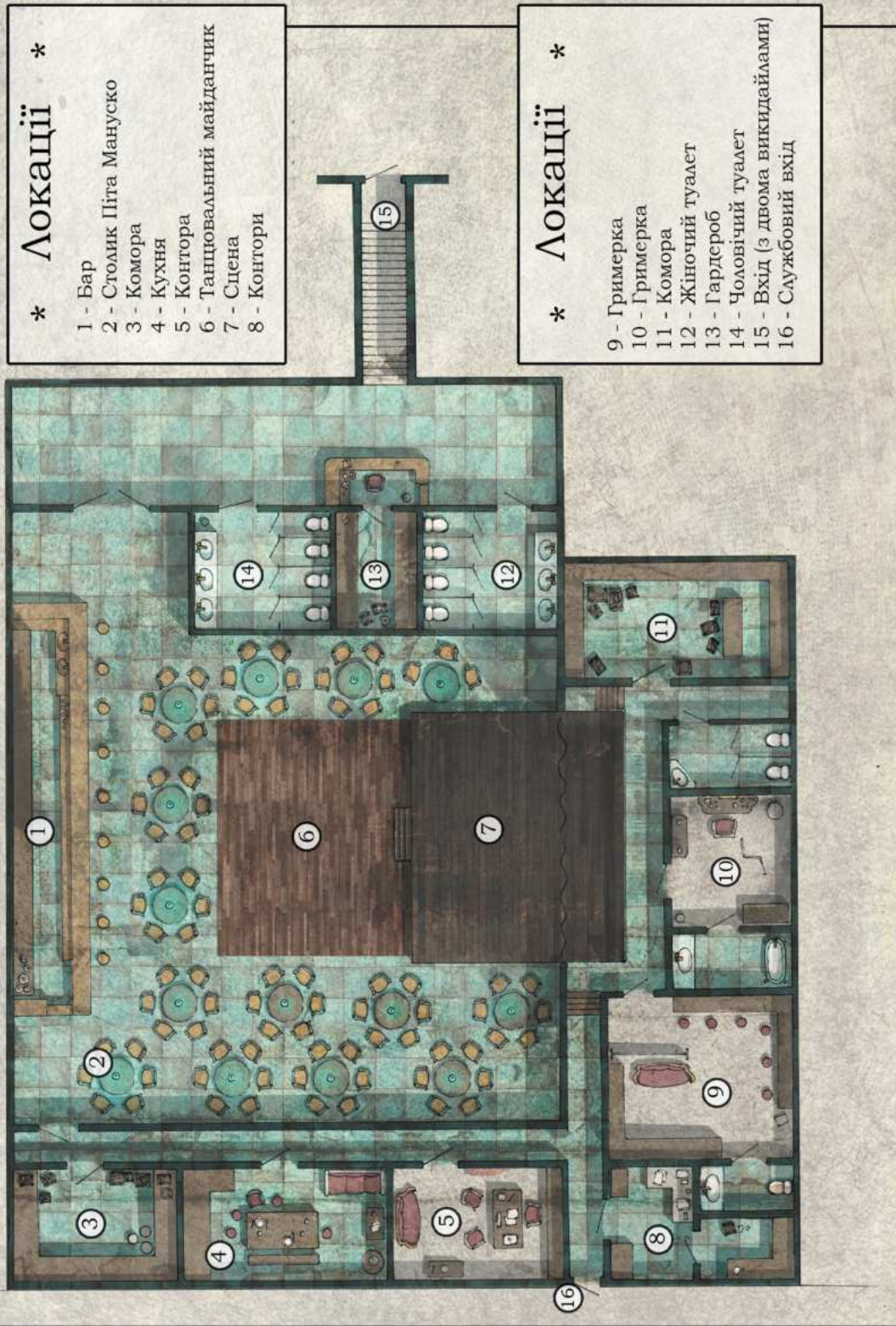
Матеріал: Танець мерця 2

МАТЕРІАЛИ

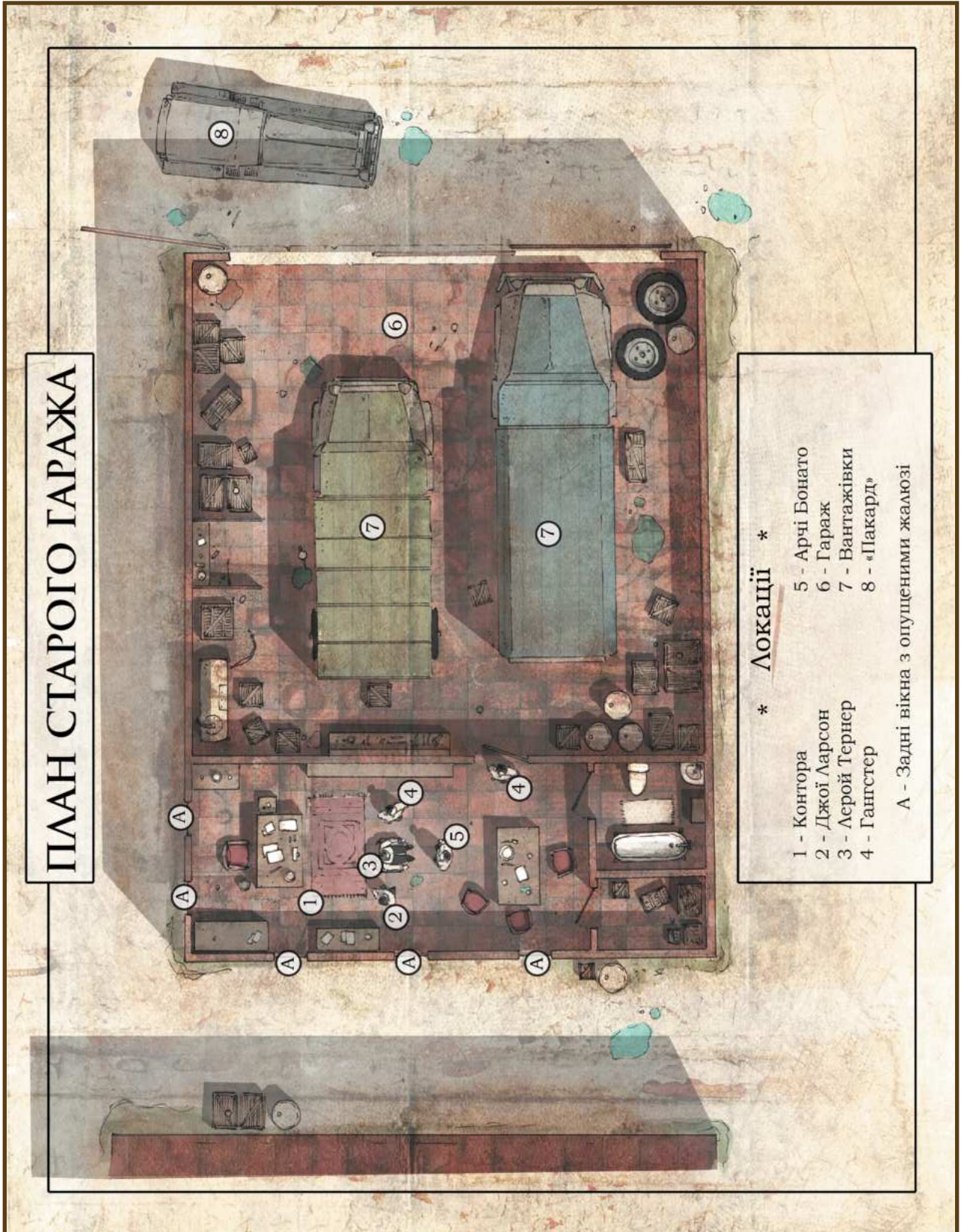
РАЙСЬКИЙ КУТОЧОК СМОЛЗА

- * Локації ***
- 1 - Бар
 - 2 - Столик Піга Мануско
 - 3 - Комора
 - 4 - Кухня
 - 5 - Контора
 - 6 - Танцювальний майданчик
 - 7 - Сцена
 - 8 - Контори

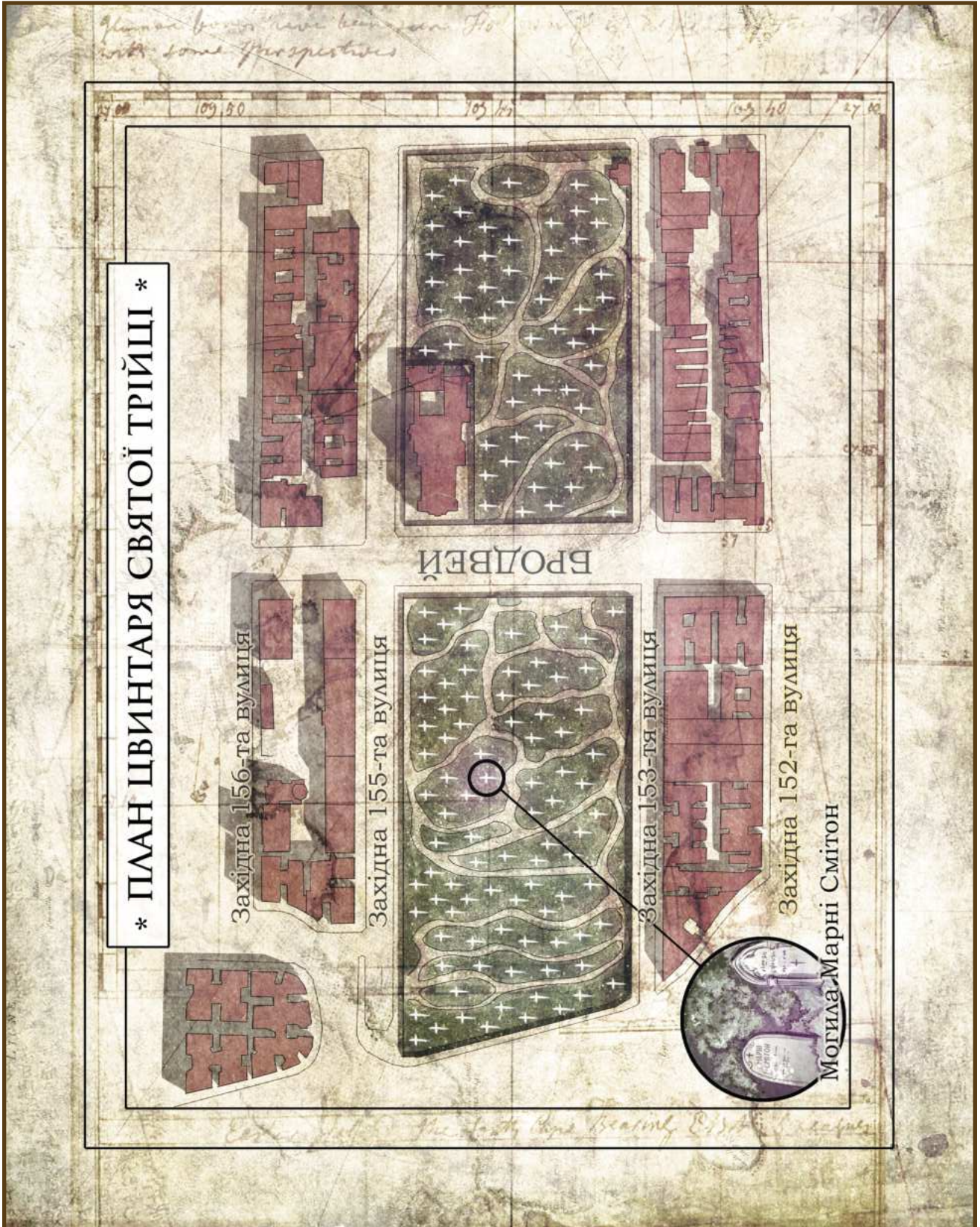
- * Локації ***
- 9 - Гримерка
 - 10 - Гримерка
 - 11 - Комора
 - 12 - Жіночий туалет
 - 13 - Гардероб
 - 14 - Чоловічий туалет
 - 15 - Вхід (з двома викидайлами)
 - 16 - Службовий вхід

МАТЕРІАЛИ

ПЛАН СТАРОГО ГАРАЖА

- * Локації *
- 1 - Контора
 - 2 - Джої Ларсон
 - 3 - Аерой Тернер
 - 4 - Гангстер
 - 5 - Арчі Бонато
 - 6 - Гараж
 - 7 - Вантажівки
 - 8 - «Пакард»
- А - Задні вікна з опущеними жалюзі

Мапа Гарлему — 1925 р.

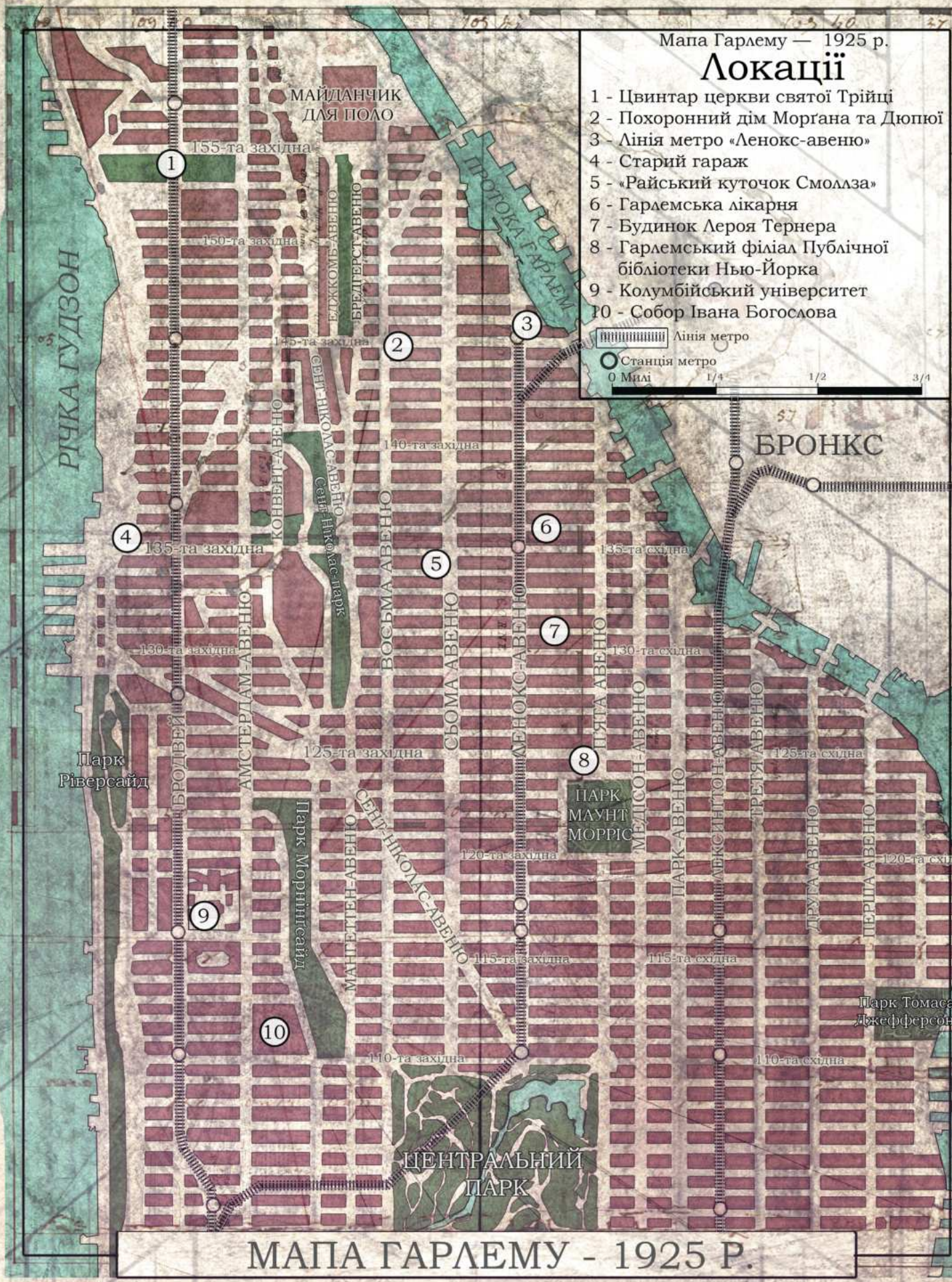
Локації

- 1 - Цвинтар церкви святої Трійці
- 2 - Похоронний дім Морган та Дюпої
- 3 - Лінія метро «Ленокс-авеню»
- 4 - Старий гараж
- 5 - «Райський куточок Смолза»
- 6 - Гарлемська лікарня
- 7 - Будинок Лероя Тернера
- 8 - Гарлемський філіал Публічної бібліотеки Нью-Йорка
- 9 - Колумбійський університет
- 10 - Собор Івана Богослова

Лінія метро

Станція метро

0 Милі 1/4 1/2 3/4

МАПА ГАРЛЕМУ - 1925 Р.